

Renollit ei -1936 (^ ^ ^ ^ ^)

5-^----T^A

'Assim
11-

REV

U^r^A^i

ií^St^r-

'f-^A:^?;^A^.

N.10982.

.r'^m.l\

LOTTINA

Bergay Boada

Núm.

..'.4

• r; ^>e *'í- ^ ^ ^ i ^ - ' • ^ . - ^ ^ - " ^ ^ ' ^ ^ r ^ v - ^ ? -

r'n-

1. -

• of

Δ Δ * Δ * . Δ Δ Δ

V.

• 1 |

110

- V .

>•, , 'í - {

1

三

1

- 1 -

1 í

• S =

*

A

i''

1

• . 1

B 1

•Λ.'j.;

V - . " 1

1

Revista Olotina

PUBLICACIÓ
, SEMANAL

AMY. I • Ntíii. 14-

Okt 10 Desembre da H*5

• ÑLÍÜiICA

SuSCRIPCLÓf LN ANY 5 PTAS.
UN TRIMKSTE^E, . r50 -

; ADMÍNTSTRACTO
Sant Eslüve, 119.—OLOT,

DELS TREVALL5 FIRMATS NE RESPONEN EXCLUSIVAMENT SOS AtTOHfeV-^y. H

£1 rave per Us fullas

Continua Testat escepcional ab la seva seguida dd.cíàï- i ^::^í-^ fusions, de dubtes y de^ temors, ; ^j^^^í^-.;:Í-J

• L atmosfera de coníicte que fa días se respira, está ^-^'ÀAÍ/^QT, regada de vaguetats que unas vedadas semblan d'espçvanças pero las més van prenent forma d' amenaças.

Ela directors de la política sembla que prenguin ea serio aquesta vegada estudiar el problema^ y en realitat lo que faran es sols fugir del conflicte de moment; parlan de sos- pesar certas peticions arribant ñns á deixar ít entreveurer certas ganas de concedir alguna cosa, y la veritat es que se so.^ penen garantías, se suprimeixen periódichs, s' empresotiat. redactors y no se sab que més... perqué la amenac;L ve á ser la nota dominant d' aquesta mena de crisis verda- dera neurosis aguda social que actualment pateix en Barcelo- na, Catalunya y Espanya entera-

La cosa está que buU y en situacions parescudas nies possible formarse un criteri exacte de las cosas, ni es prudent aventurar opinions que poden ser moliu de sacrificis ente- rament xorchs per la consecusió del ideal de tots.

No 'á pot Ficonsellai' més que iiíolta pruííencia, y laa veus de sereaitELt y calma surten de tota la gent una mica esprimcntada,

Més lo que no 's pot consentir es que ^s desvihi intencionadament la qüestió, perqué tota persona honrada té el dever de sacrillcarho tot á la defensa de la veritat.

Y la veritat tothom sab com ha sigut tractada en aquestas circunstancies.

Desde las veritats oficials ditas en pié Congrés fins á las hipecressías vergonynts y reticencias injuriosas de la prenipsa antlcatalana, tothom sab quin valor teñen-

Lo que cal que totliom sápida es la mala ínlenció ab que s' esgrimeixen armas de certa Uey. . i

Y á lo que's va es ^ tirar sobre Catalunya T odi de tot Espanya^ ab la útfame *calumnia*, com diu en Rusinol, del inventat separatisme.

No altra cosa signidcan aquestas intencionadas exitacions ais diputats catalanistas de que 's deixessin de *distingos* al dirse espanyols.

Sempre el íarem el *distinguo* sí dirse espanyol vol dir fill d^ Espanya sempre els catalanistas ens hem tingut per tals^ y volem continuar siguentho á pesar de tot y contra totj Ims contra ets que sembla que no ho viilí^uin qite ho siguem. ^ „ .

» Més sí ser espanyol vol dir no més ser entusiasta del mon burocríUich de Madrid, ser partidaris d' algún partit madrileny y suscriptor d' *El Imparcial* 6 tans altres que tant ens estiman, llavors si^ en:^ hem declarat separatistas impeñitents de tot aix6 y no sols els catalanistas ^iné que tot Catalunya va siguentho cada dia més per sort d' ella y per sort d' Espanya.

Y als directors de la política els hi consta prou que aixO es veritat^ raés qui 'n té la culpa? nosaltres ó ells? donchs

que sigan sisquera una vegada franchs. La calumniíí may es una arma noble.

No el catalanisme, r ánima catalana els ha atacat y els ha vensut en noble lluyta, y si algtí creu que aquesta lluyta ba ferit á tots iusLos y pecadors, pensi que sobre las co-Icciiiv'ilats solen pesar las virttits y defectes dels seus directors y pensi també que quan se tenen energías pera venjar agravis^ ^ mes s' en haurían hagut de tenir per separar de son si lo que n' hagncs pogut serne el motiu.

Si jo tingués un mal en un dit que'm fes apartar la gent de mi, me 'l faria tallar abans no 's pensessin que tot el cos está podrit.

E. EARN'ADAS.

JLa fn-a Del "íüaUot

(*Acctbantcíítj*

Los que hi van pera saber preus ó per un íion àpat 6 perquè hi tenen cita donada desde 'l diumenjc antes, fan lo penstmient de que tan so!s hi sian á mítj dia ja n^ hi ha prou.

Quan se vé alhí á las onçe, hi ha moments en que es ben cert que tothom s' hi fa nosa recíprocament, perquè allavors arriba l' llora de major animación Las ventas ja s' han començat; los que hi van per passeig senzillament, van d'assí d' alid sens més objecte que esperar l' hora del dinar; y los que s' hi havían donat cita, allá hont se trovan allá 's plantan, sens preocuparse pocli ni molt de que l carrer sia estret ni de que'ls doñean empentas á rahó de dos centas per minut, ni se 'n adonan.

Ni sé com sé pot esplícara ab orde aquell clesorde; allàima dona corre al darrera de dos çodays que se li esgarrian; en direcció contraria va un gueto que porta à glech de bras un nodrisset que lia comprat ab uns treballs indescriptibles, perquè ab las sccscjadas que li dona la bestia 11 cau la barretina y li rellisca 'l sacli, moble tan indispensable al pagès que va á fira com la cartera al *englisclnnmi*; de traves ne ve un altre que mitj arrossega un altre nodrís estacat per una pota; aquí s'íl·jeu un poroh gras al mitj del carrer y nllá corra sense norma una truja; tot lo cual promou una música de ruyechs de las bestias, de crits de llurs amos, de xiscles de las senyoretas olotinas que s'ue s^ esporogueixen, increpacions, renechs y riallas^ acomnanyament *ÓL'A* indispensable *gari gurt, vint mit nnttè, ^iüfté que n^ hi ha per llofí;arhi cadiras-*

Aneu al firal pròpiament dit y allí, si be 1' espay es major, també ho son V espessor de gent, laí betzecades que ^s reben y n bnrr/it niuOii arman turronayres d^ Olot y d^ altres pobles que pr^nd^Tün Hur mercaderia ó la? emprenen contra la brivalla qTO, rnrrent j^ntre mitj de la fí:entaclaj més d' un cop posan íl prova la resistencia y equilibri de llurs taulells de fira que, gracias à la flota de gent que 'Is volta tirant la biolla 6 'Is reys sé sostenen, no per sa solidesa propia. i.

Si voleu veure barretinas aneu al Mallolj allí encara ne porta tothom, tret dels olotins que, per mes que sían bastants en nombre, en comparació ú la multitud de gent que allí s'aplega, representan una minoria poch menos que imperceptible.

A las dotze, uns perquè han fet lo quevolian, altres per que ja están cansats d' aquella petita Babel y tots perquè es V hora de dinar se 'n van al hostal. Si voleu anarhi per trovar un lloch de repòs y de quietut no hi aneu, perquè si perla vila hi ha burgit al hostal hi ha burgít y mitj-

Los hostals del Malloj si fa ó no fa, son tallats pel mateix patró de tots los altres hostals de la rodalia, Al entrar a la

portíi trpvíur.ei^ com per tot arreu l' estable á un costat, al altre una porta petita que dona ingrés á lo que'n diuen la boLii^a, un xicli més enllà I' escala que per la dreta ó per la esquerra ó pel fondo porta á tana gran sala del primer pis guarnida de taulas 11 argas que arriban de cap á cap de la pessa, portas que van á 1L\S pocas cambras que hi ha á la casa, y una ó dos portáis més que ensembs donan claror á la sala y pas pí?r anar al porxo ó eixida coberta, provehit també de una llarga taula hont com en las sobreditas se monja en lo día de la fira y en las tardes deis diumenjcs s* hi ía la manilla y 1 truch, s' hi menja y s'hi beu en ámbr y companyia lo guanyat ó percut á la manilla la gcnt reposada y al truch los més frcessos, al fondo de hi sala hi ha la cuyna que^ com de ca^a de pagés es gran, escassa de llum y fumada.

En los moments de que parlem V entrada del ho.sEal es gayre be in transitable per la multitut de gent que hi menja lo que compra á la botiga que, per días de tríbol com lo de *la fira*, es i ncíipás per son objecte. Los que menjan áV entrada son la gent que gastan poch; sentats sobre sachsdc gra 6 d' un bastó d' un mont de sarrions ó de la caixa de la grana del besliai', espelucan ab los díts, demunt d' una ííescíi de pa que 'Is fa de píat, un tail de butifarra ó de bacalhl ab crcspcll y la cu lltradeta d'ayolí, guardant á terra y entre camas, perqué ningú 'Is hi trenqui, un roquill de vi que de Eant en tíint portan ais llavis per obrir pas al dmar sech *j* estimulant que no passa com se'vulla.

A la sala ja es altra cosa, allí 's menja be y ab reclaliva comoditat pero no tranquilament, perqué en días aixís y en hostals com aquells res basta per tan extraordinari concurs. La primera taulada de comensals tot ho troba net 3^ pulít, los que hi van tai't ho troban com s' escau, no per culpa de la mestressa ni del servey, sínó perqué es impossible tenírho tot á punt de solfa.'

Los parroquians que ho enEcnen, de bella arribada a! poblc
jíi avisan á V hoslalera, y si no soa mas3a tardans los reserva
Una cambra abonl; cleixan los abrigalls y lo deniés que'Is fa
nosa per aníir ¿i passeig y després los serveix cíe menjador^honl
están mós be ó més malament segons la colla que son, y solen
disfrutar del privilegi de tenir tob:illó que no pat concedirí^c á
tothom, primera: perqué no n' hí *hí* prous en la casa; y no cal
dir méfi.

L' añy que vaíg anar á fira alMallol taliEjo com los meus*. -
companys ignoravam la manera de manejarte y várem tenir *•*; ;
de quedarnos íl la sala á diñar després d' esperar llarga
estonn que acabessen los que liavian sigut mé= llesto^. Per aixó
no va faUarnos teca^ pero tot va anar á la bon^i de DJU y "enca-
ra graci;is,

Qiiíw er:im á mLLJ diñar V auahut de gent j i min\'aba, FJa-
CEin: la feyna l*q*i m;*ssLre3a* eixí de la cayna á donar una ulUtcla
p:*r* la casii, y al veure á na á2 mos compmys, ^uL^jcra del poble
d' ella^ va venir cap ab nosaltres y cambiaat de sobre V *Hyre*
amoliuat de sa fesomia per I' e?:presEó franca y jovial de Sem-
pre, di;iué:

—¿*Vo-iíó-i* tam'ié Iiaa vin^uc á veareos? Q im greu me *shh*
qir liai^in íV anar mal servits, pero se n' han de pL^ndre la bona
VüIunLaL. Qna ja voldria acontentin' íl miliom pero^ en días
aikis, encara que una 's fes trossos no podría ser per tot. Veu,
fü jo hagués sabut la seva vinj-uda 'Is hauria aconduint d^ allra
manera, pc;ro sense saberho...

—Ja ^ns Icm cárrech d;; tot, digué 'I paysá dJ 1' hostalera.

—Per forsa, replica ella, ja 'Is asseguro qu: ab gayres días
com avuy n'lií hauria per morirse, Solsament la feyna vingués
b:;a compartida, pero jase sab, la balud^i dura un parell d^
horas y per més qite 'ns escarrassem tots es impossible servir
be á lolbom. Quan la sogra ora viva menos mal, ella á la cuyna
y jo aquí, la cosa anava d'un' altre m'mera: pero ara, jo sola 'n

tinch un feix y no arribo cnloch, perquc 'Is homes no son bons, per aquestascoíiaii, y los llogats qutí una pren son com s'escau, "no son del art^ y encara Deu nMii dó qu' utia'n trovi perquc unas diadas aixís vaja es un reventamenL; jo eom ells no vol-dria ferio que fan ni que ^m donoiessen un duro de soldada.

Y observant que acabavam de dinar nos preguntà:

—;Volen res més?

^No, rcsponíUÉJrcni Cots á una, perquè en honor de la vori-tal haig de dir que, si un bon dinaria de bon esperar, no po-díam dúldrcns de la llarga estona que nosaltres esperçírem lo nostre.

L' liost'-ilcra mateixa nos serví las postes y acabat li dema-nàrem eafíí-

D' això ::iique no Us ptich servir ni crecb que en tot lo poble trobin qui 'Is ne donga avuy per lo que deyam tot just ara, que no 's pot arribar per tot. Qualsevol dia que vingan que no siga la flra trovarán de tot, pero avuy... si vostès vegessen com tinch la cuyna sembla la vall de Josafat.

i\.\b aquestas rahons ens despedirem áe la mestressa que ens cobrà U gasto demanantnos mil perdons per havernos servit, malament y eixírem á donar la darrera volta per la fira.

Eran las dos de la larde. ¿Com havia cambial V espectacle? Ja no hi havia aquellas empentas de suara, tothom marxava cap avall pjrque per eixir del M.1UOU s' ha d' anar avall per forsa^ lo^ turronayres ja crida van *qm' me 'Is acaba*, de bestiar nMii quedava ben poch pí^rque entre que'í dia es curt y'l s porchs no caminan gayre, per mica que 's torbessen, llurs amos anavan (x riscos de plegar vespre. Al arribar nosaltres elevant de r iglesia del Mallol per donar la darrera ullada al hcnit'vs panorama que des d' aUÍ *s domina vérem per tots los camins glops de geit y de bestiar que marxavuu en totas direccions apartantsc del Mallol. Los enamorats que íil matí no s' adona-

•van cie las empentas ni de la noí^a que feyan al rnitj del carrçr
tampoch s^ adoricivan á la tarde dt; que H sol s' acostés al cim
de Santa Magdalena per colg'nrse, 3' coníinuavan pal-plantats
aquellas interminables conversas de color de rosa que tenen
la halMlilat de fer snniniar despert al joveat.

Losolotinss* aplegavan íi collas per tornarsen y nosaltres
no tardarem fíayrc á fer lo mateix. . ^ ,

Al surtir del Mnllol s'escfiyííue^ que també'n surtia la *pareja* de Civils d' Embas que hi havia anat per conservar V
ordre. Vaip: preguntar ñi un d'cllí^ si hín'ía tÍT]g:ut gayre que
fer, y per honra dels malloleuchs y gent de la rodalia vull dir
la resposta que 'mva tornar.—Naa^ me va dir, aquí ya se sab,
si no fuese por algun pillo foraster que nunca faltan en reunio-
nes así, lo que es por la chent del país no valía la pena ú' lia-
bernos mogut d^ EmbAs, • - - ,

En aquest moment sento que 'm cridan endçirrera y veig
que'h meus companys s* havian acurat sota d* un baleó de
ierro que semblava una claveilincra. Salado ais eivils, me'n
torno ab los companys 3' ni' entero de que á dalt hi havían uns
coneぐts seus (eran las clavellinas d' aquell balcó) que baixa-
van desseguida per anfirmosen tots plegats cap á Olot y
aixis fou, ..

A la baixada del poble íns arribar al pla, com que anavam
d' un en un^ pcrqUíj '1 e;m"tí no permet altra cosa, Teyam una
currua Uarga, pero al arrivar al pU vàrem posarnos de dos en
dos, A mi 'm va tocar d' anar ab la més lletja, pero sens voler
rebaixar á ningú, erech que era la millor de totes las de la
comitiva. Per ella vaig saber que lolas sas aníjgas ja feya días
que contavan que 'Is accompanyaria qui las accompanyava
allavoras, que ja feya estona que estavan de guardia al balcó
de cal notari quan nosaltres hi haviam passat y ella va ser qui
'm va enterar de que 4 Mallol era vila y de molts altres cosas

que l'ivuv no venen al cas. Sortirem del Malloí ab sol 3' arribàrem íl Olot íib los fanals encesos; ñgúrat, lector, si'n várem tallar de rama ab dos horas de conversíu

JosEPU SADERRA,

INFORMACIÓ LOCAL

En r ensñig que U diumenge passat va ferse al Triay del apíirell per apagar incendis anomenat "Minimíix". poguérem veure una veiíada més las grans aplicacions de la Química per resoldre els problemas més diíiculUiosos. No ho es pocli el de combinar un enginy llauger y práctich que; sens mecanismes complicats ni gastos de íorsas, pugui á distanciíi combatre el foch y ofe^arlo casi instantáneamcnt, evitant, aisïs, el pe]ill de que s' esten^ui. Donchs aíxó es lo que fa 1 "Minimax", puíg gracias á un moviment que promou la barreja de dos líquits, obté dos accions: primera, una forta prcsió que Uensa ^I contingut á una distancia ben segura de vuit ó deu metres y, segona, dona naixement Íl una atmósfera que priva en absolut la combustió. Abdos efectes son deguts al ácit carbónich.

L' experiencia feta al Triay apagant un foch tant difícil d^ ofcíi'ar com es el de quitríí y petroli, potser no era la més indicada per lo que desitjava poder apreciar bona part del públich; pero cal confessar que fon convincenta 3' decissira-Alió de que un senyor ab una joguina á la ma y gastant^ tot lo més^ tres ó quatre porrons de líquit. apagués ab plena comoditat en un minut una foguera que ennegria *1 cel de fum espés y recargolatf tingué un aspecte sugcstiù é imposant, essent un testimoni més dels progressos científclis. Aplicat al comensamení d' un incendi, el "Mínimax^ petit y tot com es, ofereix la garantia del resultat més complert; á n' això ^s deu, sens dup*

te, que al cxtranger las companyías de bonràers el comptin entre sos enginys, y que á Londres, Berlín, Yiena y >le^v" York hi hag^í grans fàbricas de tant útil aparell.

Aquesta setmana cl temps ha sí^íit de verdader hivern sobre tot tls primers días que la cireunstancia de passar las nits serenes y el dia cubert, tçya que la tcmperatiuM fos ben desagradable, En canibi fa dos dias que si fa fret, lluhcix el SOL Els camps están be y per tant, els pagesos contents, no aaxis els industrials sobre tot els fabricants de la ribera que ^s queixan de la gran Falta d' aygua del Fluvià,

Nostre bon amïch y company, el coneut metjc de Cas^ tellullit en Vicens Pa^^és, ha tingiti la inmensa desgracia de perdre á sa volguda esposa Na Carmen Bonacasa^ siguent son enterro una veritable manifestació de dol 3' simpatia de tot el poble y nombrosos amidis.

Rebi ell v sa família el nostre més sentit condol.

Lo mateix dihem á la familia Cors que ha vist morir á Celrà ^ n' En Marian de Cors y de Manresa un de sos primers caps actualment. Descansi en pau,

El divendres ab motiu de la festa de la Inmaculada, tingué lloch la professo de noys y noyas en que hi prenguen part per tercera vegada els grups alegòrichs que lant cridaren la atenció V any passat.

Aquests dias ban í^igut moltas las soHcituts per ingressar en r Agrupació Catalanista sobre tot per part de personas que si be ben catalanas, no hablan iigurat en lo catalanisme milittant.

Ho trobem natural^ es el resultat eLcni de certs prccedimentfl.

S' asseoura que tornarán <\ sortir "La Vtii de Catalunya" y el valent '^Cucuf, aixis com que desde el primer IV any sortiria diàriament "El Poble Català".

No cal dir ab quin gusc veurem certa la noticia.

Ab un ple A vessar se celebrà divendres al vespre una important vetllada al ^Institut Olot^ per la secció de Música, secció de Teatre y Cinematògraf.

Per TRIVA material d' espay guardem per el número pròxim la llista de donatiu^i pel temple de la Sagrada Familia, que continua oberta en la inprempeta d' aquest periódich.

Dimiicies prop-passat en el exprés de la tarde, sortí de Girona pera Madrid, el gobernador civil d^ aquesta província D, Bernat Amer i\ qui despedircn molts funcionaris de la mateixa y 2:ran nombre d' amichs purtjcutars y polítichi demonstració evident de las verdaderas simpatías que tia sabut captarse el senyor Amer en aquella ciutat durant el desempeyo de son càrrecii.

Interinament s' encarregà del Gobern de la província el diputat provincial D. Lluís Prat.

La íunta directiva de la Càmara Agrícola del Ampurdá^ ha acordat adquirir una biblioteca de 1.500 volúmens que anuncia la_Lliga Hispano-Americana, de Instrucció popular.

Pera la vacant de l' escola de nenas de Sant Esteve de Bas* ha sigut nombrada donya Mariángela Riera Plana, en calitat de proíssora interina.

Reunits els mestres associats dèl partit d' Olot pera procedir á la renovació de la Junta Directivaj elegiren per unanimitat la següent:

- President, Jaume Ferrer; & Ar^ela^uer.—Vis-presidents, Carme Augiet, d'Olot; y Joan Badia; de Sínta-Pau.—Tresorer, Josepli Bertriln; do Riudaura.—VocíIs, Francisco Sanchez/, de Mieras, y Esperausa Xicoy^ de Beguda.—Secretaria, Francisca Bosch, d' Argelaguer.

Hem sigut atentmem invitats per En Joseph Berga, y Boada pera assistir à ^on taller á veure un "Christ^, y un relleu representant la inort d^ Eu Rafel do Casanova.

Agrahim V invitació.

Per falta d* espay hem tingut^de retirar, estant ja compost la crónica *Dcsüie Ciutat*, laque publicarem en el niimero pròxim.

El dia ÍS d' aquest mes lindrit Uocb en el Teatro Principal de Figtieras> un gran concert per las celebradas artistas donya María Pichot de Gay y Mlle. Maríe Louisc Rilter, ab un escullídissim ^rogama, / ^ . „

i

SFXCIÜ RELLIGIOSA

Sants de la Setmana

Avuy diumenge 10 Desembre de 1905.—Níra, Si-a. de LoretOi y Santa Eulalia de Mérida.

Dilluns 11—Sis. Damasso I ^., y Danie! el Estilita y Sta. Julia V, y mr.

Dimars 12.—Sts, Consianci, Epímaco, Sinessio, y Sta. Dioiiísia verge y mr.

Dimecres 13—Sts. Aniíoco, Eugeni y Orestes, y Sta. LUCÍG V. y mr,

Dijous 14.—Sl.s, Abundi, Arscni y Dn^aeuro, y la, Euiropia. v. y m.

Divendres 15—SL^. CeUano, FaUí^liuo y Saiurnirio mrs, y Sia. Cristina,

Díssapie 16—S[s-Concordi y Valenlín mrs, y Sta. Edelaida emperadora.

Quaranta Horas

Avuy conclouen en j' iglesia del SL Hospital, L' Gxpnsítiió de S D. M. serí'i de 2 à íí de la lurdií, D^íua pasiearán a la dels Dolors, la exposició será de4yiniLja k 0 de la larde.

**La verdadera extracció sense
mal, s'executa en el despaig odon
tologich deis**

Srs BOYER Y AGUSTÍ

**CDetles-Dentistas
Sant Rafel, 19.**

Se construeixen DENTADURAS asseguradas á
preüs econòmichs y rccomposicions ab tres horas.

**TALLERS DE FUSTERIA Y EBANISTERÍA
de
pélix ñpmengol y fill
Sant Rafel, 2.—OLOT.**

Hem trasladal nostres *tallers* y *establiment*, inslalats en
el carrer de Sant Rafel, c." 24, al mateix caiTer n." 2, al
costat de la rellotgeria d'en Corriols. En nostre establiment
s'lli trobaran tota classe de quadros al oli, oleogràficbs-
y en cromo, miralls de totas midas y un gran y variat
assurtit de motlluras. •

KEST4U&4CIÚ-. Eg- iíQ-BtCS DE TOTAS CLASSES

DIETARIS

Fera Pany 1906

Se troban dé venta en V impi'empta d' aquest
periódich, desde ei módich preu d'**una** pesseta
en amunt.

GLASSUNS

NOViSSiMS APARATOS;
per a ACETIX.EBá© •
l'. per inmersió del CARBURO á Vaygua ^

PKIVILEGI EXCLUSIU PER aO ANYS.

Tíllorcs: ANGELES, 8.—BARCELONA.

GOTAS-MARES SULFUROSAS

S' usen en íors t;js casíos en qio Píga fionveniont la medíeació siiU'ovopa. Afxis, fínjoh?:, t;n els hrians y dumés tiialaitias do la p^lli en ia ios (no «n la cíols tísíclis). bronq^uitís, anginas, ronqueras, caJarros pnmonare, escrululisme, tuinors frefes yon general sempre qie convIEiga fer us del sofre, aqieí^tas Gotas jón de un éxit corprenen Se, venen al preu de TRES PESSETAS en tolas tas farmaciañ.

v.- 1^ > Bipúsits en Barcelona

Er/Andr&n.—L Viladot.—Jerrer y C—Umch y C"

climatoterapia'E^panyslá eiíla'íisis plmoriap
per el Dr, D, flgusti Bassols y Prim

• Obra dísíngiUi ab el *Premi Gari.^TA* ^ estudi de la onfermetfii y de aas formas cUnicas, conté la descripcíá de lots els punís d'Espanya, IJafears y Canarias que poden ser útills pera la residencia de'Is Inberculoao. , • .. , , j -T

• - - - • . Preu 5 pessetas • "f

Llibreria Verdagut-Eambla del Centro-Barcelona.

Quimósina Soler

" Nou medicíiment per curar el dolor d* estómach yfa-'-
cilitav la digestió.

De venta en totas las farmacias. ^ ' ' ^

f#

^ ^ r

c"